

Quatorze Juillet à Maastricht liet dit weekeinde zien hoe Maastricht honderd jaar geleden talloze vluchtelingen opnam.

© annemiek mommers

Wat is over van de Franse idealen?

Liberté, égalité, fraternité. Maastricht vierde dit weekeinde de nationale Franse feestdag Quatorze Juillet. De vrijheid, de geneugten van het leven. Maar de organisatie zette nadrukkelijk in op een serieus thema. Want wat is er anno 2018 nog over van die idealen?

DOOR JEROEN GEERTS | MAASTRICHT |

De bestorming van de Bastille, op 14 juli 1789 markeerde het begin van de Franse Revolutie. Tot op de dag van vandaag is die Quatorze Juillet de belangrijkste feestdag van Frankrijk. *Liberté, égalité, fraternité*: vrijheid, gelijkheid en broederschap, dat waren de idealen.

Ook in Maastricht werden dit weekeinde, voor de tiende keer, die verworven vrijheden gevierd. Met het hijsen van de vlag, het spelen van de Marseillaise en een woordje van honorair consul Camille Oostwegel werd Quatorze Juillet à Maastricht in en rond het stadspark en het Faliezusterpark traditoneel geopend. Daarna was het genieten van het goede leven. Eten en drinken - zondag schoven honderden mensen aan voor een grand dejeuner -, Franse chansons, Franse films, een kunst- en brocantemarkt en een toertocht door de stad met Franse oldtimers.

Maar de organisatie wilde dit jaar nadrukkelijk inzetten op een serieuzer thema. „Wat is er anno 2018 nog over van die idealen van de Franse revolutie?“, vraagt voorzitter René Schreurs van de organiserende stichting La Foundation Project Extraordinaire Maastricht (PEM) zich hardop af. „Wanneer je naar de vluchtelingendiscussie kijkt, is er vooral van die broederschap weinig overgebleven.”

Wanneer je naar de vluchtelingendiscussie kijkt, dan is er van die ‘broederschap’ weinig overgebleven.”

RENÉ SCHREURS, PEM

Met die achterliggende gedachte werd er, precies honderd jaar na het einde van de Eerste Wereldoorlog, een speciale expositie van de hand van kunstenaar Charlotte Largo ingericht.

Levensgrote reproducties van Belgische en Franse monumenten ter nagedachtenis aan de slachtoffers van de Grande Guerre tonen hoe Maastricht zich in 1918 openstelde voor talloze vluchtelingen

die aan het oorlogsgeweld, de massa-executies en de plunderingen in de zuidelijke buurlanden probeerden te ontkomen.

‘Nederland’s hulp in dienst der Menschheid’ luidde de leus van het Rode Kruis hier. Het ziekenhuis op de Calvariënberg werd opengesteld, net als noodhospitalen in de Augustijnenkerk, Villa Maya en het huis van de familie Regout aan de Bredestraat. Op het station werkten 250 vrijwilligers de klok rond om voedselpakketten te distribueren.

Voor de Fransen - en alle Francofielen - eindigde het weekend met de ultieme kroon op alle festiviteiten. Frankrijk ging er gisteravond vandoor met de wereldbeker voetbal.